

KANUN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ EMEKLİ SANDIĞI KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 6770**Kabul Tarihi: 18/01/2017**

MADDE 1 – 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 226- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce otuz yıldan fazla emekli ikramiyesine müstahak hizmet süreleri bulunmasına rağmen, otuz tam hizmet yılı üzerinden emekli ikramiyesi ödenenlere, otuz yılı aşan her tam hizmet yılı için 50 Türk lirasının altında olmamak üzere, görevlerinden ayrıldıkları tarihteki emekli keseneğine esas aylık unsurları üzerinden aylıklarının başlangıç tarihindeki katsayılar ve emekli ikramiyesi ödenmesine esas hükümler dikkate alınarak tahakkuk ettirilecek emekli ikramiyesinin, kendilerinin veya hak sahiplerinin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden bir yıl içerisinde başvuruda bulunmaları şartıyla, 7.500 Türk lirasına kadar olan kısmı başvuru tarihinden itibaren üç ay içerisinde, varsa kalan kısmı ise ilk ödeme tarihinden itibaren hesaplanacak kanuni faiziyle birlikte takip eden yılın aynı ayı içerisinde ödenir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce başvuru yapıp dava açmamış olanların başvuruları, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yapılmış sayılır. Bu fıkra kapsamında ödenecek toplam ikramiye tutarı hiçbir şekilde 100 Türk lirasının altında olamaz.

Görülmekte olan davalarda ayrıca bir başvuru şartı aranmaksızın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde, dava öncesi yapılan idari başvuru tarihinden itibaren işleyecek kanuni faiziyle birlikte hesaplanacak tutar birinci fıkra hükümlerine göre ödenir. Mahkemelerde, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılmış davalarda davanın konusuz kalması sebebiyle karar verilmesine yer olmadığına karar verilir. Yargılama giderleri idare üzerinde bırakılır ve vekalet ücretinin dörtte birine hükmedilir. Ayrıca, ilk derece mahkemelerince verilen kararlar hakkında Sosyal Güvenlik Kurumunca kanun yollarına başvurulmaz ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan itiraz veya temyiz başvurularından vazgeçilmiş sayılır.”

MADDE 2 – 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun ek 2 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendinde yer alan “münhasıran yük” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (f) bendinde yer alan “yük taşımacılığında döviz olarak kazanılan navlun bedellerinin” ibaresi “yük ve yolcu taşımacılığında döviz olarak kazanılan bedellerin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3 – 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun ek 1 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (e) bendinde yer alan “münhasıran yük” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (f) bendinde yer alan “yük taşımacılığında döviz olarak kazanılan navlun bedellerinin” ibaresi “yük ve yolcu taşımacılığında döviz olarak kazanılan bedellerin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4 – 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifenin “XIII- Bağlama kütüğü ruhsatnamelerinden ve bunların vizelerinden alınacak harçlar:” başlıklı bölümünün başlığında ve birinci cümlesinde yer alan “ve bunların vizelerinden” ibareleri ile üçüncü cümlesinde yer alan “ve yapılacak vize” ibaresi metinden çıkarılmıştır.

MADDE 5 – 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 22/A maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Para Politikası Kurulu toplantıları, Başkan (Governör)’ın çağırısı üzerine yılda en az sekiz defa yapılır. 21 inci maddenin ikinci fıkrasının diğer hükümleri ile üçüncü fıkrası, Para Politikası Kurulu toplantıları için de uygulanır.”

MADDE 6 – 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- Gerçeğe uygun olmayan belge ve sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun ek 7 nci maddesi kapsamında fazla ve yersiz ödenen ve geri alınması gereken tutarlar ile bunlardan doğan faizler terkin olunur. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu kapsamda tahsil edilmiş olan tutarlar bakımından ilgili kişiler lehine hiçbir şekilde alacak hakkı doğmaz ve yapılmış olan tahsilatlar iade edilmez. Açılmış olan davalarda yargılama gideri ile vekâlet ücretine hükmolunmaz, hükmolunanlar tahsil edilmez.”

MADDE 7 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine “teçhizat teslimleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile belge kapsamındaki yazılım ve gayri maddi hak satış ve kiralama” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8 – 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (p) bendinde yer alan “arsa ve arazi teslimleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “belediyeler ve il özel idarelerinin mülkiyetindeki taşınmazların satışı suretiyle gerçekleşen devir ve teslimler,” ibaresi eklenmiş; (r) bendinde yer alan “veya belediyeler ile il özel idarelerinin mülkiyetinde,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 9 – 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 26 D... ..”